

henlagte udbyttedelingsbeløb, hvadenten dette sker ved bonusordninger eller ved fondsdannelser, dels ved en speciel, begrænset skatteenedsættelse som en slags præmie til virksomhederne for at gå ind på udbyttedelingsordningen. Det første er jo en praksis, der allerede i det store og hele er anerkendt af skattemyndighederne. Det andet er en principiel nydannelse, hvis konsekvenser ikke forekommer mig helt overskuelige, og som vel nok kræver nærmere undersøgelser og overvejelser.

Til fremme af disse to formål foreslår man i lovforslaget nedsat et udbyttedelingsnævn på 9 medlemmer, sammensat efter ganske særlige regler. Dette nævn skal have to opgaver: den ene at gøre propaganda for tanken om udbyttedeling, at fremføre oplysninger om udbyttedelings idé og fordele, at tage initiativ overfor virksomheder, så at disse får kendskab til udbyttedelings principper; som den anden opgave skulle dette nævn have beføjelse til at godkende, at aktieselskaberne får de specielle skatteenedsættelser, som jeg omtalte før.

Om alle disse enkeltheder kan der vel rejses tvivl. Der kan gøres forskellige synspunkter gældende, men jeg finder, at bestemmelserne, som de er foreslået, som helhed udgør et anvendeligt forhandlingsgrundlag, og jeg for min del deltager gerne, i det omfang det måtte ønskes, i de overvejelser, som dette forslag giver anledning til.“

Hans Rasmussen (S) mente, at lovforslaget måske kunne give anledning til, at man i et udvalg fordomsfrit drøftede nogle vigtige samfundsproblemer, som det syntes vanskeligt at få løst på en retfærdig måde. Taleren havde dog — med sit kendskab til de hårde vilkår, der hersker på arbejdsmarkedet — ikke den ringeste tro på, at det foreliggende henstillingsforslag ville få nogen praktisk betydning. „Til gengæld må jeg indrømme, at jeg ikke tror, det ville gøre nogen skade, hvis forslaget blev vedtaget, og jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, om det radikale venstre ikke kunne droppe sin tanke om den tvungne voldgift, så kunne vi måske i et udvalg prøve at komme overens om det foreliggende forslag; det er dog altid bedre at have een fugl i hånden end ti på taget; og en hel masse forslag, der svirrer rundt her i folketinget, er ikke så meget værd. Jeg vil altså gerne spørge, om vi ikke kunne gøre dette forslag til en lovforanstaltning og derimod lade den tvungne voldgift glide i baggrunden.

Bortset herfra har jeg visse principielle indvendinger, ting, som efterhånden er blevet mig mere klart efter de drøftelser, vi har haft i de udvalg her i folketinget, der tidligere har beskæftiget sig med problemet. Udfra et almindeligt solidaritetshensyn ville det efter min mening ikke være heldigt at have udbyttedeling, hvis vi f. eks. var inde i en konjunktur, hvor der rådede en ret stor arbejdsløshed. Arbejdsløshed kan jo fremkomme på mange forskellige måder inden-